

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 430 Din 13.07.2022

Dosar nr.: 630/2021

Petiția nr.: 5712/29.07.2021

Petent(ă): Fonss-Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Servicii Sociale

Reclamat(ă):

Obiect: afirmații de natură discriminatorie în cadrul unei emisiuni difuzate pe canalul online YouTube

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1. Fonss-Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Servicii Sociale cu sediul în Str. Sf. Andrei, Nr. 67, Iași

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. prin reprezentant convențional SCA Draghiceanu, Bolca și Asociații din București, Sector 1, Str. Crisana, Nr. 3, Et. 2, AP. 3 cu domiciliul în Str. Gârmiței, Nr. 8, Bl. 36, Sc.1, Et.4, Ap.27, Sector 4, București

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 5712/18.08.2021 a fost citată petenta, iar prin adresa nr. 6217/18.08.2021 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit în data de 14.09.2021 ora 10.30.

5. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Partea reclamată, în calitate de medic psihoterapeut, a participat la o emisiune intitulată „*Cauzele spirituale ale autismului*” prezentând mai multe opinii cu un posibil caracter discriminatoriu la adresa copiilor care sunt diagnosticați cu autism.

7. Afirmațiile sunt următoarele: „*este un fel de animaluț*”, cu o conștiință „*inferioară chiar (n.n. decât) a unui câine*”, „*(...) să fie instituționalizați, pentru că un om simplu*”

nu are cum să se ocupe de așa ceva”, „(...) nu au nici conștiință, reprezentată de îngerul păzitor și nici suflet că pot fi periculoși pentru că un autist veritabil este posedat, nu are legătură cu divinitatea, centrii lui sunt îndreptați către întuneric, sinele lui poate să fie undeva adânc în iad”.

8. Petenta, prin concluziile scrise, raportat la excepția de tardivitate invocată de partea reclamată, precizează că un număr considerabil de părinți s-au adresat asociației în data de 25 mai 2021. Petenta consideră că fapta este una continuă având în vedere că înregistrarea emisiunii este și în prezent disponibilă pe canalul YouTube.

9. De asemenea, impactul emisiunii online este unul covârșitor având 16.400 de vizualizări.

Susținerile părții reclamate

10. Partea reclamată invocă excepția tardivității întrucât emisiunea a fost difuzată în data de 11.03.2019, termenul limită pentru depunerea petiției fiind 11.03.2020.

11. Analiza unei persoane cu autism poate fi făcută din perspectiva medicală și din perspectivă spirituală, în ambele ipoteze fiind esențiale intelectul, inteligența emoțională și manifestările.

12. Există numeroase studii care arată faptul că anumite persoane cu autism au din punct de vedere intelectual un IQ sub cel al unui câine.

13. Partea reclamată aduce anumite precizări în contextul afirmației „animăluțul” sau „câinele”, aspecte ce se desprind din metoda de terapie ABA pe care inclusiv reclamatul a criticat-o. *”Tulburarea de spectru autist poate să apară în orice familie, indiferent de rasă, etnie, zonă geografică sau nivel de educație. Nu se poate vindeca, dar cu intervenție timpurie intensivă, până la 50% din copiii cu autism pot duce o viață independentă. Prin terapie copilul învață în mod structurat cum să vorbească, cum să se comporte, cum să fie independent. Programul este foarte strict, iar copilul este necesar să fie stimulat pe parcursul întregii zile. Deși metoda seamănă uneori cu un dresaj (referința la câini) se pare că este singura metodă cu rezultate semnificative. Din cauza regulilor stricte și asemănării cu un program de dresaj, metoda ABA a fost aspru criticată”*

14. Afirmația precum că „persoanele cu autism pot fi periculoase” este bazată pe studii medicale aspecte care sunt identificate într-un articol de pe site-ul www.helpautism.ro.

IV. Cadrul legal aplicabil

15. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - **Statul român**

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art. 29 - Libertatea conștiinței

„(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2 (1) *„În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

(8) *„Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.”*

Art. 15 *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”*

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

1. *„Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.*

2. *Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

Recomandarea de politică generală ECRI nr. 15 privind combaterea discursului de ură

Părțile relevante din Recomandarea privind politica generală nr. 15 privind combaterea urii, adoptată de Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței (ECRI) la 8 decembrie 2015, conțin următorul text:

„Având în vedere că discursul de incitare la ură trebuie înțeles în sensul prezentei

recomandări de politică generală ca advocacy, promovare sau incitare, sub orice formă, a denigrării, a urii sau a defăimării unei persoane sau a unui grup de persoane, precum și orice hărțuire, insultă, stereotipuri negative, stigmatizare sau amenințare cu privire la o astfel de persoană sau grup de persoane, precum și justificarea tuturor tipurilor de exprimare anterioare, pe motiv de "rasă", origine națională, religie, apartenență."

Națiunile Unite

Dispozițiile relevante ale Pactului internațional din 1966 privind drepturile civile și politice (ICCPR) prevăd

Articolul 19

„1. Orice persoană are dreptul să-și exprime opiniile fără să intervină.

2. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept include libertatea de a căuta, de a primi și de a transmite informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, pe cale orală, scrisă sau tipărită, sub formă de artă, sau prin orice alt mijloc de comunicare la alegerea sa.

3. Exercițarea drepturilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol poartă cu sine sarcini și responsabilități speciale. Prin urmare, aceasta poate fi supusă anumitor restricții, însă acestea nu pot fi decât prevăzute de lege și sunt necesare:

(a) pentru respectarea drepturilor sau a reputației altora;

(b) pentru protecția securității naționale sau a ordinii publice (ordre public) sau a sănătății publice sau a moralității."

Articolul 20

„1. Orice propagandă pentru război va fi interzisă de lege.

2. Orice advocacy de ură națională, rasială sau religioasă care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență este interzisă prin lege."

12. În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale active invocată din oficiu, Colegiul Director o respinge întrucât asociația în cauză a depus statutul pentru a justifica interesul depunerii petiției.

13. În ceea ce privește excepțiile invocate, Colegiul Director a respins excepția de tardivitate invocată de partea reclamată întrucât video-ul în cauză poate fi vizualizat neîngrădit și în prezent, în consecință fapta este considerată continuă.

Pe fond

14. În analiza libertății de exprimare este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanțelor naționale. Astfel, potrivit CEDO, conform art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile de bază pentru progresul acesteia și pentru împlinirea fiecărei persoane. În limitele alin. 2 din art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare se aplică nu numai „informațiilor” sau care sunt primite favorabil sau considerate inofensive sau ca o chestiune de indiferență, ci și celor care jignesc, șochează sau deranjează; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului larg, fără de care nu există .

15. Potrivit art. 10 alin. (2) libertatea de exprimare nu este un drept absolut, acesta face obiectul unor excepții, care trebuie interpretate strict, iar necesitatea oricăror restricții trebuie stabilită convingător (a se vedea Stoll împotriva Elveției [GC], nr. 69698 / 01, § 101, CEDO 2007 - V).

16. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

- **să urmărească un scop legitim, unul sau mai multe dintre obiectivele legitime enumerate în al doilea paragraf al art. 10,**

- **să fie necesară într-o societate democratică și**

- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801, a se vedea, de exemplu, Steel și alții împotriva Regatului Unit, 23 septembrie 1998, § 89, Rapoarte 1998 - VII).

17. Testul „necesității într-o societate democratică” impune CNCD să stabilească dacă ingerința reclamată corespunde unei „nevoi sociale presante”. Potrivit CEDO, statele contractante au o anumită marjă de apreciere în evaluarea existenței unei astfel de nevoi, dar merge mână în mână cu supravegherea europeană, cuprinzând atât legislația, cât și deciziile care o aplică, chiar și cele pronunțate de o instanță independentă (a se vedea, printre multe alte autorități, Perna împotriva Italiei [GC], nr. 48898/99, 39, CEDO 2003-V; Association Ekin împotriva Franței, nr. 39288/98, § 56, CEDO 2001-VIII; și Cumpănă și Mazăre împotriva României [GC], nr. 33348/96, § 88, CEDO 2004- XI).

18. La evaluarea proporționalității interferenței, natura și severitatea pedepsei impuse se numără printre factorii care trebuie luați în considerare (a se vedea Ceylan împotriva Turciei [GC], nr. 23556/94, § 37, CEDO 1999 - IV Tammer împotriva Estoniei, nr. 41205/98, § 69, CEDO 2001-I și Skalka împotriva Poloniei, nr. 43425/98, § 38, 27 mai 2003).

Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză

Ingerința să fie prevăzută de lege

19. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000, republicată potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile** deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

20. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor persoanelor diagnosticate cu autism, față de afirmațiile prezentate într-o manieră tendențioasă, opinii lipsite de certificare medicală emise în termeni foarte duri, care constituie una dintre bazele societății democratice.

21. Scopul legitim urmărește protecția persoanelor diagnosticate cu autism (handicap).

22. Protecția demnității unei persoane fizice încadrată într-un grad de handicap constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, mesajul, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

-un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul handicapului,

-or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup raportat la criteriul handicapului – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

23. Constatăm că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

24. Rămâne a fi stabilit dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

25. În acest demers, analizăm dacă există motive „*relevante și suficiente*” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „*nevoi imperioase*”, a unei „*nevoi sociale presante*” („*pressing social need*”).

26. Identificarea unei „*nevoi imperioase*”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autoritățile naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

27. În scopul de a determina dacă respectivele declarații, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul mesajului, locul în care au fost făcute declarațiile, persoana, poziția/calitatea în societate a autorului declarației.**

25. Prin urmare, problema în fața Colegiului implică **cântărirea intereselor contradictorii ale exercitării a două libertăți fundamentale:**

-dreptul reclamatului de a transmite publicului opiniile sale despre persoanele diagnosticate cu autism, pe de o parte, și

-dreptul celorlalți de a li se respecta libertatea de gândire și conștiință pe de altă parte.

28. Raportat la **conținutul mesajului**, constatăm că partea reclamată a **urmărit** să-și exprime punctul de vedere cu privire la cauzele medicale și spirituale ale autismului.

29. Colegiul director reține sub analiza în principal următoarele afirmații: *„este un fel de animăluț”, cu o conștiință „inferioară chiar (n.n. decât) a unui câine”, „(...) să fie instituționalizați, pentru că un om simplu nu are cum să se ocupe de așa ceva”, „(...) nu au nici conștiință, reprezentată de îngerul păzitor și nici suflet că pot fi periculoși pentru că un autist veritabil este posedat, nu are legătură cu divinitatea, centrul lui sunt îndreptați către întuneric, sinele lui poate să fie undeva adânc în iad”.*

30. Partea reclamată își argumentează poziția prin invocarea unor informații de natură medicală sau spirituală. Fără însă a lua în considerare termenii în care aceste persoane pot fi caracterizate.

Momentul declarației este unul important în analiză: 21.11.2020.

31. Mesajul a fost transmis într-un spațiu public, pe canalul online YouTube, de către partea reclamată, **în calitatea sa de formator de opinie, având o răspândire foarte mare în societate.**

32. Pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, se impune a răspunde la următoarele întrebări sunt:

-dacă mesajul, maniera provocatoare, ofensatoare de caracterizare a persoanelor diagnosticate cu autism de către partea reclamată, este apt să afecteze demnitatea și poate fi conceput ca o încălcare a spiritului toleranței, care constituie una dintre bazele unei societăți democratice?

-au fost necesare aceste calificări ale persoanelor cu diagnosticate cu autism în exprimare opiniei? și

-au contribuit aceste caracterizări la o dezbatere de interes public?

33. Trebuie reamintită jurisprudența bine stabilită a CEDO, conform căreia, pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, **trebuie să se facă distincția între fapte și judecăți de valoare.** Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, ultimele nu se pretează la o demonstrare a exactității lor (a se vedea, printre altele, Cumpănă și Mazăre împotriva României [MC], nr. 33.348/96, § 98, CEDO 2004-XI, și De Haes și Gijssels împotriva Belgiei, Hotărârea din 24 februarie 1997, Culegere 1997-I, p. 235, § 42).

34. În mesajul său, reclamatul caracterizează persoanele diagnosticate cu autism, în special copiii, într-un mod tendențios, degradant, umilitor, aceștia fiind comparați cu animalele, sau inducând ideea ca aceștia nu pot fi îngrijiți decât în centre specializate, instituționalizate.

35. Admitem că dezbaterea despre acest subiect este pertinentă și justificată dar trebuie să se bazeze pe studii reale, ci nu unele tenebroase, care nu au o nicio bază medicală susținută.

36. Prin caracterizarea copiilor diagnosticați cu tulburări din spectru autist ca fiind „posedați”, comparați cu animalele, partea reclamată stigmatizează, folosind termeni profund jignitori.

37. Chiar dacă aceste etichetări subiective le calificăm ca fiind judecăți de valoare, autorul mesajului știa sau cel puțin ar fi trebuit să știe, ar fi trebuit să fie conștient că afirmațiile sale sunt capabile să suscite indignarea justificată a altor persoane.

36. Caracterizarea unor persoane care fac parte din categoria celor diagnosticați cu autism trebuie să fie supusă anumitor restricții, unei obligații de moderație și de rezervă.

37. Libertatea de exprimare nu este nelimitată și nu este singurul drept protejat de CEDO și Constituția României iar libertatea fiecărui individ își găsește iar libertatea fiecărui individ își regăsește limita în punctul în care începe libertatea celuilalt.

38. Constatăm că oricine dorește să-și exercite drepturile în temeiul art. 30 din Constituția României, respectiv art. 10 din CEDO este supus unor obligații și responsabilități, cum ar fi aceea de a se abține de la a transmite mesaje care îi rănesc pe alții fără motiv și, prin urmare, nu contribuie la o dezbatere de interes public. Mesajul reclamatului nu este unul despre fapte, ci cuprinde judecăți de valoare care depășesc limitele admise prin prisma manierei provocatoare de caracterizare a persoanelor diagnosticate cu autism.

39. Or, în speța de față, **exprimarea reclamatului este în mod gratuit jignitoare, care nu corespunde adevărului și instigatoare la ură.**

40. Prezentarea de către reclamat, într-o manieră provocatoare, a persoanelor diagnosticate cu autism, a fost aptă să afecteze sentimentele celor aparținând acestei categorii, constituind o încălcarea a spiritului toleranței, care reprezintă una dintre bazele societății democratice. Fapta se încadrează în art. 30 alin. (7) din Constituția României, respectiv art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Rolul în societate a persoanelor, autori ai afirmațiilor

41. Partea reclamată are calitatea de formator de opinie; acesta este autor al unor cărți de specialitate spirituală și medicală.

42. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului declarației supusă controlului sunt clar determinante.

43. Având în vedere conținutul, contextul, obiectivul urmărit de reclamat, rolul în societate a persoanei, autor al afirmațiilor, Colegiul director constată că se justifică necesitatea ingerinței statului în libertatea de exprimare. Prin urmare, Colegiul director constată că, în speță, nu se poate admite invocarea libertății de exprimare, în sensul în care fapta s-ar încadra în limitele acesteia.

44. Faptele se încadrează în art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, prin efectele sale mesajul a creat o atmosferă ostilă, degradantă și umilitoare la adresa persoanelor diagnosticate cu autism.

45. La stabilirea cuantumului sancțiunii amenzii contravenționale, Colegiul director are în vedere următoarele:

- circumstanțe agravante: conținutul mesajului, calitatea, poziția socială a părții reclamate, răspândirea publică a mesajului, și sancționarea acestuia anterior.

46. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarațiilor, contextul în care a avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației, apreciem că, în speță, fapta sesizată constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 și se justifică sancționarea acestuia cu amendă în cuantum de 5 000 lei.

47. Colegiul director solicită eliminarea video-ului de pe YouTube în cel mai scurt timp, și dispune monitorizarea pe o perioadă de 1 lună.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu șapte voturi „pentru” și o abținere ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul handicapului, conform art. 2 alin.(1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea părții reclamate cu amendă contravențională în valoare de 5.000 lei, potrivit art. 2 alin.(1) și art. 26 alin.(1) din O.G. Nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare;

3. O copie a hotărârii se va comunica părții reclamate.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la Direcția Generală Impozite și Taxe Locale Sector 4, cu sediul Bd. Metalurgiei nr. 12-18, Grand Arena, Et. 1, Sector 4 în conform **Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin (10) al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și**

sanționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 11.08.2022

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu